

[Alfred Jensen.]

skatter, eller jeg må vist heller sige skatte-stigninger, direkte eller indirekte, ikke skal få indflydelse på lønningerne; for det er det, det drejer sig om. Det, vi lovgiver om, er, at udgiftsforøgelse, som vi gennemfører, ikke skal få indflydelse på pristallet. Det er muligt, at man kan få held til at lave en ordning, hvorefter man holder forbrugsafgifter og indirekte skatter i det hele taget samt direkte skatter uden for pristallet; men tror man da, at man derved vil skabe ro om pristallet? Jeg tror, man vil komme til at erkende, at man tog storlignen fejl, og at krav alligevel vil blive rejst fra arbejderside om dækning for den forringelse af levevilkårene, som folkettinget gennemfører ved at forhøje skatter og forbrugsafgifter.

Jeg har i et enkelt blad set bemærkninger om, at det var værst for tjenestemændene, hvis man tog skatterne ud; arbejdernes position var ikke slet så dårlig, idet de havde mulighed for at få indtægterne reguleret ved overenskomstfornyelser. Det er meget rart at læse en sådan artikel og se, at der findes sådanne muligheder; men man skal dog ikke overse, at rent praktisk har mulighederne for, at arbejderne kunne få dækning for de skatte- og udgiftsforøgelse, som man ad lovgivningens vej har påført dem, ikke været til stede.

Hadde det været tilfældet, skulle samtlige arbejdere under de sidste overenskomstforhandlinger have fået dækning for de skatteforøgelse og prisstigninger, der havde fundet sted. Men det fik de ikke ved forligsforslaget, og derfor blev det afvist; det var jo ikke blevet overenskomst, hvis man ikke havde ophøjet det til lov. Det er klart, at hermed er det fastslået, at arbejdernes muligheder for at få dækning for skattestigninger, hvis disse holdes uden for pristallet, er såre ringe, når det er folkettinget, der skal bestemme lønniveauet, når arbejderne ikke har mulighed for at føre forhandlinger og føre kampen igennem, indtil de opnår en tilfredsstillende løsning.

Det, vi står over for nu, er faktisk, at man forringer de love, som er vedtaget. Man forringer lønningsloven, tjenestemandsløven; man forringer loven om folkepension ved, at man forringer pristalsordningen, og man forringer faktisk også den lov, som blev

vedtaget, da forligsforslaget blev ophøjet til lov i fjor.

Det er ikke første gang, det er sket. Der skete også en forringelse, da man greb ind i de lærlingeaftaler, der fandtes i overenskomsterne. Man kan være enig eller uenig i de aftaler, der fandtes, men det er en kendsgerning, at man først fastslog, at de gældende overenskomster med de ændringer, forligsmanden havde foreslået, skulle gælde to år fremefter, og derefter greb man alligevel ind; og nu griber man ind igen. Det er klart, at med sådanne foranstaltninger kan man ikke skabe tilfredshed. Det, man kan forlange, er, at man fører en politik, så der bliver stabilitet i priserne, så det, der er foreskrevet i love og overenskomster, kan overholdes, så folk ved, hvad de har at regne med. Vi afviser altså de foreliggende lovforslag og vil forbeholde os at stille de ændringsforslag, vi finder fornødne, når forslagene efter udvalgsbehandlingen kommer tilbage til anden behandling her i tinget.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal i dag holde mig til de lovforslag, som omhandler afgiftsforhøjelser og forbrugsbegrænsende foranstaltninger, og vente til i morgen med at fremsætte nogle bemærkninger til stabiliseringslovforslaget og nogle kommentarer til den økonomiske situation. Jeg lagde nok mærke til, at de ærede medlemmer hr. Henry L. W. Jensen og hr. Weikop også følte trang til at udtale sig om økonomien i forbindelse med afgiftslovforslagene. Jeg synes ikke, der blev føjet meget nyt til det, som er sagt af de to partiers ordførere tidligere på dagen.

Flere af de ærede ordførere har været inde på spørgsmålet, om provenuet også kunne holde, om omsætningen ville være uforandret, og det ærede medlem hr. Weikop anførte, at brancherne så pessimistisk herpå. Ja, det gør brancherne jo altid. Vi ser lidt mere optimistisk på det, og så må fremtiden dømme os imellem. Det går ofte sådan, at rent øjeblikkelig kommer der en vis nedgang, og senere retter det sig op.

Det ærede medlem hr. Henry L. W. Jensen fremsatte en lang række bemærkninger om administrationen af disse love. Jeg må sige, at jeg forstod ikke så meget af det,